

NEGEN EN DERTIGSTE HOOFDSTUK

Het Fransche leger

Jacob du Chatillon was naar Parijs gesneld. Bij 't vernemen van hetgeen er te Brugge geschied was, konden noch de koning, noch de koningin hunne woede verbergen.

Filips de Schoone zwoer, dat schandelijk verraad, die schrikkelijke trouweloosheid bloedig te wreken. Johanna van Navarre noemde de Vlaamsche vrouwen zeugen, hunne kinderen varkens, welke men met zwaarden doorsteken moest; de honden, dat waren de mannen, gebood ze, dood te slaan!

Een schitterend leger werd onmiddellijk verzameld. De neef des konings, Robrecht van Artois, voerde het aan. Raoul de Nesle en diens broeder Gui, Pierre Plotte, Jacob du Chatillon en nog andere hooge edelen voerden het bevel over de verschillende afdeelingen.

Ja, het Fransche heir mocht schitterend genoemd worden. De bloem der ridderschap was er verzameld. In alle deelen van Frankrijk had men aan 's konings roepstem gehoor gegeven. Ook vreemde adel wilde meewerken aan de verdelging der oproerige dorpers en laten, zooals men de vrijheidsminnende burgers en boeren noemde. De zoon van den graaf van Henegouwen, de broeders van den hertog van Brabant, de kastelein van Doornik, zij, als nog anderen, boden den Franschen vorst hunne diensten aan, hopende een deel van het veroverde gewest als belooning te krijgen. En o schande! ook Vlaamsche edelen, ellendige Leliaarts schaarden zich in de rangen van de vijanden huns volk. De ons reeds bekende heer van Wijngheene, Arnold van Hofstade, Willem van Kranendonc, Hendrik van Boutersem en nog eene menigte anderen behoorden tot die eerloozen.

— Naar Vlaanderen ! klonk het.

Vóór 't einde van Januari reeds stond Robrecht van Artois met tienduizend ruiters en vijftigduizend boogschutters te Atrecht.

En tegen het machtigste leger, sedert langen tijd bijeenverzameld, moesten de Vlamingen strijden.

A. HANS

GROENINGHE

PENTEEKENINGEN VAN EMIEL WALRAVENS

TWEEDE DRUK

*« Gij zult uw vaderland beminnen,
en zijn taal en zijn roem, »*

(H. CONSCIENCE.)